

Cap. xvii. de uestibus.

Fusca tunica uestiaris: uilis tunica contemptū mundi probet: ita dūtaxat ne animus tuus tumeat: ne habitus sermoq; dissentiat: nam uestis ipsa uilis & pulla animi tacentis indicū est. Qui enī mollibus uestiūtur: in dominib; regum sunt. Tales nāq; uestes habeas: nō quibus uestita corpora nudātur quæ nec sint mūdæ nec sordide & nulla diuersitate notabiles: quia nec affectatæ sordes nec exquisitæ mūditiæ cōueniunt christiano. Sed ne hoc ipsum iactātiam tibi generet q; sāculi iactantiā cōtempsistī: nec cogitatio tacita surrepat ut quia forsitan in auratis uestibus placere desisti: placere coneris in sordibus. Nihil enim intulimus in hunc mundū nec auferre quid possumus: at nunc plāerosq; uideas armaria stipare uestibus tunicas mutare quotidie: & tamen tineas non posse superare & qui religiosior est unum exerit uestimentū & plenis arcis pannos trahit. Insiciuntur membranæ colore purpureo aurū liquefit in literas gemmis codices uestiūtur & nudas ante fores eorū christus moritur. Pulla enim tunica minus cum humi iacuerit sordida. Sit cingulū laneum cū tota simplicitate purissimū: & quod possit astringere uestimenta magis q; scindere. Idcm semp habitus neglecta mūdicies inculto uestis & cultus ipse sine cultu Plumarū quoq; mollities: iuuenilia mēbra nō foueat.

Cap. xviii. de laboribus manū.

Nec uacet mens tua uariis pturbationibus: quæ si peccatori infederint dominabuntur tui: & deducēt te ad delictum maximū. Facito aliquid operis ut semp te disabolus inueniat occupatū. Si apostoli habētes potestatē de euāgelio uiuere laborabāt manibus suis: ne quē grauarēt & aliis tribuebat refrigeria quoq; pro spiritualibus debebant

metere carnalia. Cur tu in usus tuos succesura nō præparas
uel fiscellā texe iuncto uel canistrū lentis texe feminibus. Se-
ratur humus areolæ æquo limine diuidant̄ in quibus cū ole-
rum iactata fuerint semina uel plātæ p ordinē positæ: aquæ
ducātur irriguæ inferant̄ fructuosæ arbores uel gemmis uel
surculis ut paruo post tēpore dulcia pomæ decerpas. Apū
fabricare aluearia ad quas te mittūt Salomonis puerbia: &
monasteriorū ordinem ac egregiā disciplinā in paruis disce
corporibus. Texantur & līna pro capiēdis piscibus. Scribā-
tur libri ut manus opere cibum & anima lectione saturet̄.
Nam in desideriis est omnis ociosus ægyptiorū monasteria
hūc ordinē tenet̄: ut nullū absq; labore atq; opere suscipiat̄:
nō tam ppter uictus necessaria q̄ ppter animæ salutem: ne
uage t̄ pernitiosis cogitatiōibus ad instar fornicat̄is hierusalē
omni trāseunti diuaricet pedes suos. Nec iccirco tibi ab ope-
re cessandū est: qa deo ppicio nullare indiges: sed ideo cum
oībus laborandū est: ut per occasiōē operis nihil aliud cogi-
tes nisi qđ ad domini p̄tinet seruitutē simpliciter loquar q̄uis
oēm cēsum tuū in pauperes distribueris: nihil apud christū
erit præciosius q̄ q̄ manibus tuis ipse cōficeris. Sudore enī
& labore nimio ad ubertatē fructuū perueniemus.

Cap. xix. de laude religionis & de inductiōe ad eam:

Exteriorius quidem monasteria multis a te per insulas
Dalmatiæ sanctorum numerus sustentat. Sed melius
faceres si & ipse sanctus inter sanctos uiueres diffici-
le immo impossibile est ut & præsentibus q[ui]s & æternis frua-
bonis, & ut hic uentré ibi mentē impleat, & de delitiis trâse,
at ad delicias, ut in utroq[ue] sâculo primus sit & in celo & in
terra gloriosus appareat. Quod autem asseris eos melius facere
qui utuntur rebus suis, & paulatim fructus possessionū pau-